

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594674096/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

I.

Der var Bryllup hos Etatsråd Holms. Den ældste Datter, Olivia, blev den Dag gift med hans Velærværdighed, Hr. Pastor Skou. Margrethe, Brudens yngre Søster, havde klædt sig så tidlig på til Stadsen, at hun kunde være med og se dem pynte Bruden.

De var just i Færd med det, Stupigen, en Frisørinde, Syjomfruen. Det gik til næsten som ved en Dronnings *levée*. Lige fra den Battistes, kniplingsudsyede Chemise blev hvert Stykke af Toilettet taget af én Hånd, rakt til en anden og givet Bruden på. For hun rystede så stærkt, at hun ikke en Gang selv kunde hægte Korsettet. Alt var meget elegant, meget luftigt og af første Sort, og så var der nøje passet på, det alt sammen var ganske nyt, ikke en Hårnål eller Knappenål måtte have været i Brug før, ellers var der ingen Lykke ved det, sagde Etatsrådinden.

De havde umådelig travlt. For hvert Øjeblik stak Mama Hovedet ind ad Døren på de forskjel-

ligste Stadier af sit eget Toilette og mindede om, hun havde givet Pastoren sit Ord på, som Moder og Kvinde, at Bruden ikke skulde lade vente et eneste Minut på sig i Kirken.

Selv Margrethe fik Lov at være med. Til daglig Brug var Søsteren temmelig sær og tålte hende ikke i sin Nærhed under Påklædningen. Men i Dag var hun „ved Gud så god at komme til rette med“, erklærede Stuepigen, „og sagde ingen et ondt Ord.“ Hun sad foran Spejlet og fik Håret sat, og Margrethe havde Hårnålene i den ene Hånd og Knappenålene i den anden og delte ud til hver især, når det behøvedes.

Det var det første Bryllup, hun skulde med til, og hun havde lovet sig selv, der ikke var den Ting, hun ikke skulde skaffe sig at se, nu, hun havde det på så nært Hold. Intet i Verden interesserede hende som Bryllupper. Hidtil havde hun kun læst om dem i en eller anden Roman, hun havde kunnet stjæle sig til at sluge, men deraf var hun ikke bleven klogere. Nu skulde hun rigtig kigge dem i Kortene, det var da vist, og noget af alt dette hemmelighedsfulde, der susede hende om Ørene og var så underlig benauende at tænke på, blot man sagde „Bryllup“ sådan ganske sagte for sig selv, måtte hun kunne opdage, hvad var.

Især i den sidste Tid, mens de lavede til Brylluppet, var der dukket sådan en Mængde